

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 13957/2022
30.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца Нови синдикат Клиничког центра Србије, Београд, кога заступа Оливер Лукаја, адвокат из ..., против туженог Клинички центар Србије, сада Универзитетски клинички центар Србије, Београд, кога заступа Државно правобранилаштво, ради извршења уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6652/21 од 17.03.2022. године, у седници одржаној 30.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятна, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6652/21 од 17.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6652/21 од 17.03.2022. године, ставовима првим, другим, трећим, четвртим, петим и шестим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П 6756/20 од 26.11.2020. године у ставовима првом, другом, трећем, четвртном, петом и шестом изреке, тако што су одбијени тужбени захтеви којима је тужилац тражио: да се утврди да је тужени повредио своје обавезе преузете Споразумом о Протоколу решавања захтева запослених из штрајка упозорења од 12.05.2013. године, који је закључен 17.05.2013. године и заведен код туженог под бр. .. од 17.05.2013. године, на тај начин што није примио у стални радни однос све чланове Новог синдиката Клиничког центра Србије који испуњавају услове за прерастање радног односа из радног односа на одређено време, у радни однос на неодређено време чиме је извршио повреду члана 1. потписаног Споразума о Протоколу решавања захтева запослених из штрајка упозорења од 12.05.2013. године (став први изреке); да се тужени обавезе да изврши своју обавезу преузету чланом 1. наведеног Споразума од 17.05.2013. године, те прими у радни однос на неодређено време, почев од 01.06.2013. године све раднике који су код туженог били запослени на одређено време у тренутку закључења Споразума од 17.05.2013. године, и то запослене почев од редног броја 1, закључно са редним бројем 134 (став други изреке); да се утврди да је тужени повредио своју обавезу из наведеног Споразума од 17.05.2013. године, на тај начин што тужиоцу није поднео аналитички извештај о стању слободних финансијских средстава из сопствених прихода - динарски и девизни део, у периоду од 05.11.2012. године до 16.05.2013. године и да је тужени извршио повреду члана 12. наведеног Споразума од 17.05.2013. године (став трећи изреке); да се тужени обавезе да тужиоцу достави аналитички извештај о

стању слободних финансијских средстава из сопствених прихода - динарски и девизни део (став четврти изреке); да је тужени повредио своју обавезу из наведеног Споразума од 17.05.2013. године на тај начин што није ставио на располагање додатна новчана средства за исплату позајмица од стране туженог, као послодавца запосленима у Клиничком центру Србије за новембар 2012. године, чиме је извршио повреду члана 13. наведеног Споразума од 17.05.2013. године (став пети изреке); да се тужени обавезе да радницима Клиничког центра Србије стави на располагање сва слободна новчана средства за исплату позајмица од стране туженог, као послодавца за новембар 2012. године (став шести изреке). Ставом седмим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу осмом изреке, тако што је одбијен захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да му накнади трошкове парничног поступка од 229.800,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршност пресуде до исплате. Ставом осмим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Тужени је поднео одговор на ревизију тужиоца.

Испитујући благовременост изјављене ревизије, на основу члана 413. у вези члана 403. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није благовремена.

Одредбом члана 403. став 1. ЗПП, прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде.

Побијана правноснажна другостепена пресуда достављена је пуномоћнику тужиоца 21.04.2022. године (према повратници у списима). Рок за изјављивање ревизије од тридесет дана истицао је 23.05.2022. године (понедељак). Ревизију против ове пресуде пуномоћник тужиоца Оливер Лукаја, адвокат из ..., изјавио је 25.05.2022. године предајом непосредно Првом основном суду у Београду (према пријемном штабилу Првог основног суда у Београду), дакле по протеку законом прописаног рока од 30 дана, што ревизију чини неблаговременом.

На основу члана 413. у вези члана 403. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић